

הפגנות

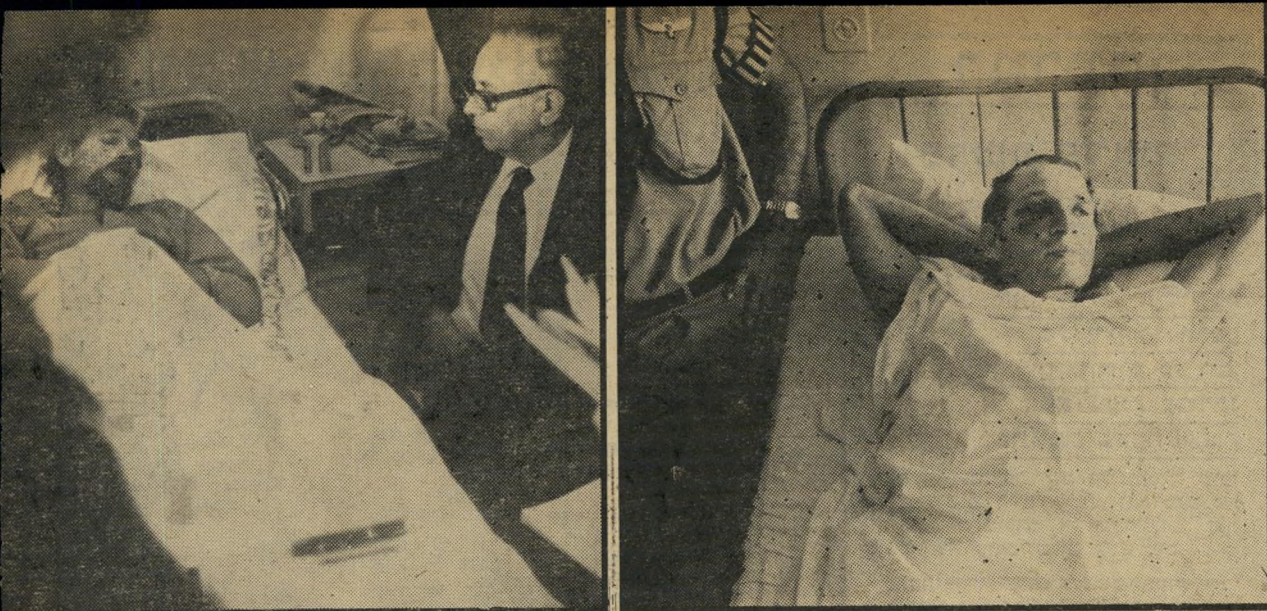
שר במצור

הסדר של "שלוש עכשיו" דרף. האם יש האזנת-סתר לשיחות הפעילים?

לא רק החקלאים שמחו השבוע על גשמי הברכה הזועפים, ששטפו את הר ארץ. גם מתנחלי אילון-מורה, המתחפשים לחקלאים, עלו לקראתו. הגשם הר שוטף והקור העז הגנו עליהם מפני 500 מפגיני שלום עכשיו, שנקבצו ממקומות שונים בארץ כדי להפגין נגד כניעתה של הממשלה לתכתיבי גוש-אמונים, נגד הרמיסה הגסה של החלטת בג"צ ולמען פינוי מידי של מתנחלי אילון-מורה.

אולם לא רק תנאי האקלים הפריעו ל מפגיני שלום עכשיו. גם שיטת גיוס אזהר דיהתנועה למיבצע היבלה לא במעט ב הפגנה. ראשי התנועה, האמונים על שיי טות זה"ליות, החליטו להימנע הסעם מ פירסום פומבי של תוכנית המיבצע, ב עזרת פלאקטים ומודעות בעיתונים, העדי פו תחת זאת את הקשר הטלפוני, לפיו מועברים פרטי המיבצע - מקום התכנן סות, המועד והיעד - באמצעות הטלפון, מאהד לאהד. המטרה: להפתיע את ה יריב ולהטיל מצור על ההתנחלות.

כלי צלמים. חישי מהר התברר, כי יש כנראה, אוזניים לוחל. עובדה: בשעות המאוחרות של היום החמישי שעבר פירס מו אנשי גוש-אמונים הודעה מאימת. נא מר בה, כי ההפגנה של שלום עכשיו ב-

נעמן דילר בבית-חולים בשנת 1967 (מימין) ובשנת 1980 (משמאל) * ההבדל היחיד הוא בזקן

פשעים

רעייה ליד אשה יפה

הקיבוצניק הפורץ, נעמן דילר, שחזר לכותרות אחרי 12 שנה, עונה על השאלה: מדוע אני אוהב לפרוץ?

הציבור בישראל ערך איתו את ההכי רה הראשונה חודשים ספורים אחרי מיל-חמת ששת הימים. רק ברגע האחרון, לגמרי במיקרה, לכדה המישטרה את נעמן דילר, בבנק הזואה וויטקון, בשדרות בן גוריון (או: שדרות קרן קיימת) בתל-אביב. השוטרים הנדהמים, שתפסו את ה פורץ רק אחרי שירו ברגליו, גילו כי כימעט בוצע שוד מושלם. ממש על-פי התיכנון של סרט בלשי שהוקרן באותה עת בבתיהקולנוע בארץ, מיבצע שווייץ 7, עמד דילר לרוקן את קופות הבנק, כשהוא משתמש באמצעים טכניים משוכר-ללים ביותר ונעזר במנת מיסכל גבוהה. לדילר לא היה עבר פלילי. הוא תואר אז כבן קיבוץ עין-החורש, שעזב את המשק בגלל קשיי הסתגלות, וכאדם מכונס בתוך עצמו. הוא התחיל להיות בעייתי, סיפרו חבריו מהקיבוץ, לאחר שהודח מקורס טייס, כמה ימים לפני סיום הקורס, למרות שהיה חניך מצטיין. הסיבה להד-חה: תלגילי אווירובטיקה שביצע דילר, דילר הצליח לעורר את אמון שופטיו, כי יחזור למוטב. הם גזרו עליו רק ארבע שנות מאסר. שנתיים אחרי שנכנס לכלא קיבל חנינה מנשיא המדינה בעקבות אב-חנה של מהלה ממארת בגרונו. אחרי-כך התברר, כי האבחנה הייתה מוטעית. אולם דילר לא זכה להיות מהוץ לכלא זמן רב. לא תלפה שנה מהיום שבו שוח-רר, והוא נלכד לאחר שפרץ לביתו של הצייר ראובן רובין וגנב תמונות בערך של 200 אלף לירות. תחנניו של דילר לא עזרו הפעם. השופט חיים דבורין גזר עליו שבע שנות מאסר.

הכותרת בדרך. בראשית 1976, לאחר שזוכה שלוש ממאסרו בעיקבות התנהגות טובה, שוחרר דילר מהכלא. הוא עזב את הארץ, הגיע לאמסטרדם ותיכנן בה שוד מתוחכם. מישטרת ישראל חשבה שהוא נמצא עדיין בהולנד. כאשר הוזעקו השוטרים במוצאי השבת שעברה לבנק לאומי, ב-רחוב מרמרוק בתל-אביב, הפטיר שוטר ותיק בהשתוממות: למראה השיטה ה-מתוחכמת של השוד: "זה ממש כמו ש-נעמן דילר היה עושה". כעבור כמה דקות התברר, כי אכן היה זה נעמן דילר. הפעם עיטר זקן מטופח את פניו. מה מגיע קיבוצניק לעסוק בשוד? אחרי השוד הראשון שלו ענה על-כך דילר ל-העולם הזה: "עד היום אין לי תשובה ברורה למה גנבתי. היה לי הרבה עניין והרבה סיפוק בגניבות, אבל את הכסף לא הייתי צריך באמת. אני זאב בודד. אינני אוהב שות-פים. זה מסוכן ובלתי-ינעים. לפני שוד אני מרגיש אותה הרגשה משונה, משהו כמו רעייה של גבר ליד אשה יפה, כש-הוא יודע שהיא יכולה להיות שלו."

קראו "מוות לבוגדים", "מוות למאיר פעיל ולאורי אבנרי", "מאיר פעיל ואורי אבנרי לעמוד התלייה", "אתם בוחשים ולאש"ף מסייעים", "דהקפיטציה לכם ו-לעראפת גם יחד!"

הסיסמות היו חתומות ברובן על-ידי גוף אנונימי, המתקרא "קנאי ציון". סיס-מה אחת - "יהודים לציון, ערבים לערב!" - מוכרת כאחת מסיסמות-הקרב של חסי-דיו האלימים של ה"רב" מאיר כהנא. על-משקוף דלת המועדון, במקום שבו נוה-גים הדתיים להתקין מזוזה, נכתבה בצבע אדום מילה אחת: "מזוזה!"

את סיסמות המוות האלה עיטרו האל-מונים בסימלי-מוות ידועים: צלבי-קרוס, פנים-אד-פנים. איש מפעילי של"י לא טרח להתקין את התערוכה יוצאת-הדופן הזו. גם איש מאורחיו הקבועים של המועדון לא שקד על התקנתה. על מיש-קל אימרה ידועה אפשר לומר: צדיקים, מלאכתם נעשית על-ידי רשעים. והרש-עים במיקרה זה הם אלמונים, שאיש מ-באי המועדון הרגילים לא ראה אותם מימיו.

סיפור המעשה התחיל לפני כארבעה חודשים, בשיא פרשת הסגן דניאל פינטו, כשהאחראים על המועדון גילו את כתו-רות הצבע הראשונות. הם פנו למישטרה, בתלונה, כי המועדון חובל ואנשיו נתו-נים לאיומים. באותו הלילה שבו ציירו האלמונים את הסיסמות ציוריו סיסמות דו-מות בחדרי המדרגות של חברי-הכנסת מאיר פעיל ויוסי שריד. באותו השבוע אף הפגינו אנשי ה"רב" כהנא לפני מער-כת העולם הזה, כשבדיהם ראש גמל מגו-אל בדם (העולם הזה 2194'5).

כעבור כמה ימים התגלה בארגו החש-י מל של המועדון גריקן מלא בנוין, שאליו היה מחובר פתיל הצתה, שלא הופעל. הפ-עם הזו הצביה מישטרת תל-אביב מארב מיוחד, שלא העלה איש בחכתו.

ההטרדות נמשכו. מדי פעם נופצו חלו-רות, ציוריו סיסמות ונמרחו צלבי-קרוס. פעילי המועדון הצמידו שלט אל אחד ה-חלונות, שעליו נכתב: "אם אתם גיבורים, צאו מחוריים והתייצבו מולנו, פנים אל פנים". האלמונים קראו את השלט וכעבור כמה ימים הצמידו מכתב-תשובה אל דלת המועדון. נאמר בו: "אנו, גיבורי ישראל, נבוא ונשמיד אותכם!" התום: "קנאי ציון". בראש המכתב, כיאה ליראי-שמיים, נכתב: כס"ד (ראשי-תיבות בארמית: ב-סייעתא דשמיא, בעברית: בעזרת השמיים, בעזרת האל). כפשוטו, איש מכנופיית-הלי-י לה לא חשף עצמו.

אוייב מוחשי. מספר אדם קלר, מ-פעילי המועדון: "לא מחקנו את הסיסמות, אלא ניצלנו אותם להסברה פוליטית. כל שולט, בערבי ראשון, מתקיימות במוע-דון אסיפות-הסברה פתוחות, וכאשר בא אדם מן החוב אל המועדון, הוא זוכה בהמחשה של המונח, פאשיזם, הפאשיזם חדל להיות בשבילנו אידיאולוגיה מופש-טת, והפך להיות אויב מוחשי. במאבק נגד אויב זה אין אנו מתכוונים להישאר פאשיביים."

בתמונה מימין: עם שוטר ששומר עליו. בתמונה משמאל: עם השופט רפפורט.

מאחרי המשאית ומנע בגופו את הורדת הגושים. "אני לא מוכן ששר החקלאות יהיה בן-ערוכה של שלום עכשיו!" זעם מפקד הגדה, תת-אלוף בנימין ("פואד") בראליעזר. הוא הורה למפגיני שלום עכשיו לפנות את השטח ולאפשר לשיירת שרון לצאת מתחומי ההתנחלות, בתום "סיור הלימודים" שערכו במקום. תגובת-הנגד של המפגינים: הם פרשו מעל לרא-שיהם יריעות ברונט, כמחסה בפני הגשם, וניצבו על אם הדרך כמחסום חי. כ-70

הרס במועדון של"י מוות לבוגדים!

מפגינים אף כבלו עצמם בשרשרות בר-זל ארוכות, יד ליד ויד למשאית. רק כעבור חמש שעות תמימות, שבהן היה שר-החקלאות-וההתנחלויות נצור ב-חברת בני-טיפוחי המתנחלים, נאותו מפ-גיני שלום עכשיו להסיר את המצור ולהת-יפנות. הם עשו כן רק אחרי ששר-הביטי חוץ, עזר וייצמן, נעתר לדרישתם והסכים להיפגש עם נציגיהם.

מיפלגות

קנאי ציון בפעולה

מאיימים במוות בחשכת הקידה ומציירים צלבי-קרוס

שלט נייר, שהוצב בכניסה למועדון של"י, ברחוב בוגרשוב 60 בתל-אביב, משך את עיני העוברים והשבים. על הש-לט נכתב, באותיות שחורות גדולות: "תערוכה - הפאשיזם הישראלי מציג". הסקרנים, שצעדו בעיקבות השלט, גילו של מוצגים מפתיע. הוא כלל מכונת-שיכפול מרוסקת, מיחסתה מנופך, חלו-רות שבורים וזוגיות מנופצות, שלטי-הפגנות קרועים ופלאקטים מושחתים - ודלת פרוצה. על קירות המועדון צויירו סיסמות בצבעי שחור, אדום וכחול, ש-

אילון-מורה עלולה להסתיים בשפיכות-דמים. פעילי שלום עכשיו, שרצו למנוע הת-נגשויות אלימות ושפך דם, מיהרו להיפגש עם קצין המימשל הצבאי באזור שכם, כדי להעמידו על חומרת המצב. במהלך השיחה עימו הופתעו לגלות, שהקצין בקיא בכל הפרטים החסויים, שנמסרו מפה לאוזן באמצעות הטלפון. הוא היה בקיא גם בפרטים סודיים יותר, שעליהם דן רק קומץ המארגנים הראשיים, בפגישות מצומצמות.

השר ואורחיו. בניגוד למצופה, זכתה אילון-מורה לביקור של אורח נכבד. שר-החקלאות, אריאל שרון, רעייתו לילי ויל-דיהם הגיעו לאתר ההתנחלות צבאי ויל-בת, כשהם מלווים 120 חברים וחברות מ-קיבוץ גבעים, שבנגב. חברי גבעים לא באו להפגין, בעד או נגד ההתנחלות. הם ביקשו רק "ללמוד באורח אובייקטיבי" את סר-גיית ההתנחלות, ומי מוסמך יותר מאריק שרון להרביץ תורה בנושא! ?

בואם הגביר את כוונות אנשי המימשל הצבאי באזור, ואמנם, שעה קלה אחרי ששיירת שרון חלפה בדרך העפר, בואכה אילון-מורה, הגיחו שתי משאיות שלום עכשיו ממחבוואן, כדי לפרוק את גושי הביטון על הדרך. מולם התייצבו כמה קציני מימשל, כשניסו המפגינים להתחיל במלאכת החסימה, זינק אחד הקצינים אל